



رای شماره ۱۴۰۴۳۱۳۹۰۰۰۲۳۹۰۰۰۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری (موضوع: اعمال ماده ۹۱ قانون دیوان عدالت اداری نسبت به دادنامه شماره ۱۴۰۴۳۱۳۹۰۰۰۱۲۸۶۱۵۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۸ هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری)

شماره دادنامه: ۱۴۰۴۳۱۳۹۰۰۰۲۳۹۰۰۰۹

تاریخ دادنامه: ۱۴۰۴/۰۹/۱۸

شماره پرونده: ۰۳۰۱۷۵۸-۰۳۰۱۶۹۴-۰۳۰۱۹۲۲-۰۳۰۱۶۱۰-۰۳۰۱۹۵۵-۰۳۰۱۵۶۸-۰۴۰۱۹۶۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

متقاضی: رییس دیوان عدالت اداری

موضوع: اعمال ماده ۹۱ قانون دیوان عدالت اداری نسبت به دادنامه شماره [۱۴۰۴۳۱۳۹۰۰۰۱۲۸۶۱۵۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۸](#) هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری

گردشکار: در پرونده‌های کلاسه هـ ت/۱۴۰۴۳۱۳۹، ۰۳۰۰۱۹۵، ۰۳۰۰۱۹۶، ۰۳۰۰۱۹۷، ۰۳۰۰۱۹۸ و ۰۳۰۰۱۹۹ تعدادی از فعالان حوزه خدمات ورزشی شکایاتی را به خواسته ابطال تبصره ۱ آیین‌نامه اجرایی شماره ۱۳۴۴۳۲/ت/۵۹۳۸۲ هـ مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۸ هیأت وزیران، ردیف ششم از فهرست مصادیق نامه شماره ۲/۱۶۱۶۳۱ مورخ ۱۴۰۱/۸/۱۰ وزیر امور اقتصادی و دارایی، ردیف ششم از فهرست مصادیق نامه شماره ۲۰۰/۵۳۶۲۶/د مورخ ۱۴۰۱/۸/۲۸ سازمان امور مالیاتی، نامه شماره ۱۴۴۸/۱۰۰/ص/۱۴۰۲ مورخ ۱۴۰۲/۷/۲۰ وزیر ورزش و جوانان، نامه شماره ۲/۲۰۰۴۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۶ وزیر امور اقتصادی و دارایی و نامه شماره ۲۰۰/۷۵۳۹۰ مورخ ۲/۲۰۰۴۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۳۰ رییس سازمان امور مالیاتی کشور در دیوان عدالت اداری مطرح نمودند که موضوع جهت رسیدگی به هیأت تخصصی مالیاتی بانکی ارجاع شد و این هیأت در نهایت به موجب رای شماره ۱۴۰۴۳۱۳۹۰۰۰۱۲۸۶۱۵۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۸ حکم به رد شکایات مطروحه صادر کرد. متن رای مذکور به شرح زیر است:

"شاکیان تقاضای ابطال تبصره (۱) آیین‌نامه اجرایی جزء (۱۴) بند (ب) ماده (۹) قانون مالیات بر ارزش افزوده به شماره ۱۳۴۴۳۲/ت/۵۹۳۸۲ هـ [۱۳۴۴۳۲/ت/۵۹۳۸۲ هـ] مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۸ مصوب هیأت وزیران و نیز ابطال ردیف ششم از فهرست مصادیق نامه شماره ۲/۱۶۱۶۳۱ مورخ ۱۴۰۱/۸/۱۰ وزیر امور اقتصاد و دارایی و نیز ابطال ردیف ششم از فهرست مصادیق نامه شماره ۲۰۰/۵۳۶۲۶/د مورخ ۱۴۰۱/۸/۲۸ سازمان امور مالیاتی و ابطال نامه شماره ۱۴۴۸/ص/۱۴۰۲ مورخ ۱۴۰۲/۷/۲۰ وزیر ورزش و جوانان و ابطال نامه شماره ۲/۲۰۰۴۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۶ وزارت امور اقتصاد و دارایی و ابطال نامه شماره ۲۰۰/۷۵۳۹۰ مورخ ۲/۲۰۰۴۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۳۰ رییس سازمان امور مالیاتی کشور را تقاضا نموده اند و ادعای شاکیان بدین نحو است که وفق قانون ذکر شده (جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده) فعالیت های ورزشی دارای مجوز از وزارتخانه

ورزش و جوانان از شمول مالیات بر ارزش افزوده معاف می‌باشد. لیکن به موجب مصوبات مورد شکایت از این مبنا عدول شده و در دایره شمول معافیت، محدودیت ایجاد شده است و علی رغم وجود مجوز قانونی برخی فعالیت های ورزشی علی الخصوص در پارک های آبی و ورزشی و فعالیت های مرتبط با آنها مشمول مالیات واقع می‌شود (از جمله کافی‌شاپ ها، آبدارخانه‌ها، رستوران ها و ...). این ادعا در حالی است که قانونگذار اصل تدوین آیین‌نامه اجرایی را به وزارتخانه و دستگاه های مندرج در قانون واگذار که پس از تدوین هیأت وزیران اقدام به تصویب این آیین‌نامه طی شماره مورد شکایت نموده است که طی تبصره (۱) ماده (۲) این آیین‌نامه، هیأت وزیران اختیار تهیه فهرست هرکدام از مصادیق را به وزارت اقتصاد و دارایی واگذار نموده است که سایر مصوبات مورد شکایت نیز در راستای این اختیار تفویض شده هیأت وزیران که در قالب آیین‌نامه قانونی انجام شده است صورت پذیرفته است و معیارها مصادیق فعالیت های ورزشی مندرج در مصوبات وزارت اقتصاد نیز در برگیرنده کلیه فعالیت های ورزشی مورد هدف مقنن بوده ضمن این که این فهرست ها و مصادیق قابل ویرایش بوده و موارد مستحذنه نیز بر فرض اثبات ورزشی بودن می‌تواند مشمول معافیت با ارائه توسط دستگاه ها و تأیید وزارت اقتصاد واقع شود، فلذا مقررات مورد شکایت مغایرتی با قوانین نداشته به استناد بند (ب) ماده ۸۴ از قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۴۰۲ رای به رد شکایت صادر می‌نماید. رای مزبور ظرف بیست روز پس از صدور قابل اعتراض از سوی ریاست دیوان عدالت اداری یا ده نفر از قضات گرانقدر دیوان عدالت اداری می‌باشد."

پس از صدور رای مذکور، آقای دکتر مهدی دربین معاون قضایی دیوان عدالت اداری در امور هیأت عمومی و هیأت های تخصصی به موجب نامه شماره ۱۵۳۴۹۹۳/۲۰۲ مورخ ۱۴۰۰/۶/۲۶ به رییس دیوان عدالت اداری رای صادره را واجد ایراداتی دانسته و پیشنهاد اعمال ماده ۹۱ قانون دیوان عدالت اداری را نسبت به آن مطرح نمودند. متن نامه ایشان به شرح زیر است:

"حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای دکتر عابدی (زیده عزه)

رییس دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام

در اجرای هاشم مورخ ۱۴۰۴/۶/۱۷ حضرتعالی در خصوص ارجاع اعتراض مطروحه به دادنامه شماره ۱۴۰۳۳۱۳۹۰۰۰۱۲۸۶۱۵۸ مورخ ۱۴۰۴/۵/۲۸ هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری به استحضار می‌رساند که پرونده‌های منتهی به صدور دادنامه مذکور اخذ و مورد بررسی قرار گرفت و به نظر اینجانب اعتراض نسبت به دادنامه فوق‌الاشاره وارد است. با این توضیح که براساس جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۴۰۰، «خدمات آموزشی، پژوهشی و ورزشی دارای مجوز از مراجع ذیصلاح طبق آیین‌نامه‌ای که با پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی (سازمان) علوم، تحقیقات و فناوری، آموزش و پرورش، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ورزش و جوانان و دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ این قانون تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد»، از پرداخت مالیات و عوارض معاف است و آیین‌نامه اجرایی جزء (۱۴) بند (ب) ماده (۹) قانون مالیات بر ارزش افزوده در تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۶ به تصویب هیأت وزیران رسیده و بر مبنای ماده ۲ این آیین‌نامه مقرر شده است که: «ارائه خدمات پژوهشی (تحقیقات و فناوری) و آموزشی توسط مدارس، مراکز فنی و حرفه ای، دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی، مراکز و مؤسسات آموزشی و پژوهشی و مراکز پژوهش فناوری و سایر مراکز و مؤسسات و اشخاص دارای مجوز از مراجع ذیصلاح قانونی و انجمن های علمی دارای مجوز از وزارتخانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و آموزش و پرورش و مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه و همچنین ارائه خدمات ورزشی توسط

فدراسیون ها و هیأت های ورزشی، مؤسسات، مراکز، اتحادیه ها و باشگاه های ورزشی و اشخاص دارای مجوز از وزارت ورزش و جوانان، مشمول معافیت موضوع این آیین نامه می باشند» و براساس تبصره ۱ همین ماده مقرر شده است: «فهرست مصادیق خدمات موضوع این ماده، ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ این آیین نامه با پیشنهاد مراجع ذی صلاح و پس از تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می شود.»

در اجرای حکم مقرر در تبصره ۱ ماده ۲ آیین نامه مزبور، مقرراتی صادر شده است که بعضی مشمول جهات مقرر در ماده ۸۵ قانون دیوان عدالت اداری بوده و نباید در خصوص آنها اتخاذ تصمیم ماهوی می شد و برخی نیز حکم قانونگذار و همچنین حکم مقرر در ماده ۲ آیین نامه اجرایی را محدود نموده است.

۱) مقررات مشمول جهات مقرر در ماده ۸۵ قانون دیوان عدالت اداری شامل موارد زیر است:

الف. نامه شماره ۱۴۴۸/۱۰۰/ص/۱۴۰۲ مورخ ۱۴۰۲/۷/۲۰ وزیر ورزش و جوانان که در آن مواردی به عنوان مصادیق ارائه خدمات ورزشی به سازمان امور مالیاتی کشور اعلام شده تا تأییدیه وزارت امور اقتصادی و دارایی در خصوص آنها اخذ شود. با توجه به این که براساس تبصره ۱ ماده ۲ آیین نامه اجرایی جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده مقرر شده است: «فهرست مصادیق خدمات موضوع این ماده، ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ این آیین نامه با پیشنهاد مراجع ذی صلاح و پس از تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می شود»، لذا مفاد نامه مذکور وزیر ورزش و جوانان تا قبل از تأیید وزارت امور اقتصادی و دارایی واجد جنبه اجرایی نیست و مآلاً قابلیت رسیدگی در هیأت عمومی را ندارد.

ب. بند ۶ جدول مقرر در بخشنامه شماره ۵۳۶۲۶/د مورخ ۱۴۰۱/۸/۲۸ و بخشنامه شماره ۷۵۳۹۰/د مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۳۰ رییس کل سازمان امور مالیاتی که همچنان که در مقدمه آنها ملاحظه می شود به ترتیب در مقام ابلاغ نامه شماره ۲/۱۶۱۶۳۱ مورخ ۱۴۰۱/۸/۱۰ و نامه شماره ۲/۲۰۰۴۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۶ وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر شده و به طور مستقل در مقام وضع حکمی لازم الاجرا نبوده اند.

۲) در رابطه با موارد محدودکننده حکم قانونگذار در مقررات مورد شکایت نیز باید گفت که براساس ردیف ۶ جدول مقرر در نامه شماره ۲/۱۶۱۶۳۱ مورخ ۱۴۰۱/۸/۱۰ وزیر امور اقتصادی و دارایی صرفاً فعالیت ورزشی در فضای کارخانجات و کارگاه هایی که در راستای بهره مندی کارگران آن مجموعه ها مورد استفاده می گیرد، مشمول معافیت موضوع جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده اعلام شده و براساس نامه شماره ۲/۲۰۰۴۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۶ وزیر امور اقتصادی و دارایی نیز صرفاً درآمدهای حاصل از برگزاری دوره های آموزشی و مسابقات و نمایشگاه های ورزشی مشمول معافیت مزبور اعلام گردیده اند که تعیین این موارد جزئی عملاً منجر به منزله محدود کردن حکم مقرر توسط قانونگذار شده است. زیرا قانونگذار در جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده «ارائه خدمات ورزشی دارای مجوز از مراجع ذی صلاح» را به طور مطلق مشمول معافیت اعلام کرده و در ماده ۲ آیین نامه اجرایی موضوع جزء مزبور نیز «ارائه خدمات ورزشی توسط فدراسیون ها و هیأت های ورزشی، مؤسسات، مراکز، اتحادیه ها و باشگاه های ورزشی و اشخاص دارای مجوز از وزارت ورزش و جوانان» را معاف از مالیات اعلام کرده است و بر مبنای این دو حکم ارکان معافیت مزبور شامل دو مورد است:

الف. ارائه خدمت ورزشی صورت بگیرد.

ب. ارائه دهنده این خدمت ورزشی دارای مجوز از مرجع ذی صلاح (وزارت ورزش و جوانان) باشد.

لذا بدیهی است که در هر موردی که این دو رکن محقق شود، معافیت مزبور براساس حکم تکلیفی قانونگذار باید اعمال گردد و طبیعتاً اعمال صلاحیت تعیین مصادیق این معافیت ها نیز باید در چهارچوب احکام مقرر توسط قانونگذار و

هیأت وزیران صورت بگیرد و وزارت امور اقتصادی و دارایی نمی‌تواند با تمسک به صلاحیت تعیین مصادیق، حکم قانونگذار در خصوص معافیت ارائه خدمات ورزشی دارای مجوز از مالیات را که با هدف تشویق به توسعه باشگاه ها و مجموعه‌های ورزشی وضع شده به مواردی مانند فعالیت ورزشی در فضای کارخانجات و کارگاه ها و یا درآمد حاصل از نمایشگاه های ورزشی محدود نماید و رویه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در ابطال مقررات محدودکننده معافیت های موضوع قانون مالیات بر ارزش افزوده که دادنامه‌های شماره ۱۴۰۳۳۱۳۹۰۰۰۸۴۶۷۸۷ مورخ ۱۴۰۳/۴/۱۲ و ۱۴۰۳۳۱۳۹۰۰۰۵۸۱۰۹۵۳ مورخ ۱۴۰۱/۵/۲۵ از نمونه‌های آن به شمار می‌رود، مؤید همین استدلال و برداشت نادرست هیأت تخصصی مالیاتی بانکی از تعیین مصادیق معافیت های مالیاتی توسط دستگاه های اجرایی در این پرونده است.

بر همین اساس نامه شماره ۱۴۴۸/۱۰۰/۱۴۰۲/ص مورخ ۱۴۰۲/۷/۲۰ وزیر ورزش و جوانان و بند ۶ جدول مقرر در بخشنامه شماره ۵۳۶۲۶/۲۰۰/د مورخ ۱۴۰۱/۸/۲۸ و بخشنامه شماره ۷۵۳۹۰/۲۰۰/د مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۳۰ رییس کل سازمان امور مالیاتی به دلیل شمول جهات مقرر در ماده ۸۵ قانون دیوان عدالت اداری قابل رسیدگی ماهوی نبوده و رای هیأت تخصصی از جهت اتخاذ تصمیم ماهوی در خصوص آنها واجد ایراد قانونی است و از سوی دیگر مفاد رای مذکور در خصوص تأیید ردیف ۶ جدول مقرر در نامه شماره ۲/۱۶۱۶۳۱ مورخ ۱۴۰۱/۸/۱۰ و همچنین نامه شماره ۲/۲۰۰۴۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۶ وزیر امور اقتصادی و دارایی به لحاظ محدود شدن حکم قانونگذار و هیأت وزیران در این مقررات، با قانون مغایرت دارد و لذا پیشنهاد اعمال ماده ۹۱ قانون دیوان عدالت اداری نسبت به رای هیأت تخصصی مطرح می‌گردد. - مهدی دربین- معاون قضایی دیوان عدالت اداری در امور هیأت عمومی و هیأت های تخصصی

حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای دکتر عابدی رییس دیوان عدالت اداری پس از ملاحظه نامه فوق در هامش آن مرقوم نمودند:

"بسمه تعالی، با سلام، با اعمال ماده ۹۱ قانون دیوان موافقم."

پس از صدور دستور رییس دیوان، پرونده جهت بررسی به هیأت تخصصی ارجاع شد و پس از اخذ نظریه هیأت تخصصی در دستور کار هیأت عمومی قرار گرفت و هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۴/۹/۱۸ با حضور رییس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رای مبادرت نمود :

رای هیأت عمومی

الف. براساس بند ۱ ماده ۱۲ قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات اشخاص حقیقی یا حقوقی از آیین‌نامه‌ها و سایر نظامات و مقررات دولتی و شهرداری ها و مؤسسات عمومی غیردولتی در مواردی که مقررات مذکور به علت مغایرت با شرع یا قانون و یا عدم صلاحیت مرجع مربوط یا تجاوز و یا سوء استفاده از اختیارات یا تخلف در اجرای قوانین و مقررات یا خودداری از انجام وظایف موجب تضییع حقوق اشخاص می‌شود، از جمله صلاحیت ها و وظایف هیأت عمومی دیوان عدالت اداری است. نظر به این که نامه شماره ۱۴۴۸/۱۰۰/۱۴۰۲/ص مورخ ۱۴۰۲/۷/۲۰ وزیر ورزش و جوانان که در آن مواردی به عنوان مصادیق خدمات ورزشی به سازمان امور مالیاتی کشور اعلام شده تا تأییدیه وزارت امور اقتصادی و دارایی در خصوص آنها اخذ شود قبل از اخذ تأییدیه مذکور واجد جنبه اجرایی نیست و بند ۶ جدول مقرر در بخشنامه شماره ۵۳۶۲۶/۲۰۰/د مورخ ۱۴۰۱/۸/۲۸ و بخشنامه شماره ۷۵۳۹۰/۲۰۰/د مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۳۰ رییس کل سازمان امور مالیاتی که به ترتیب در مقام ابلاغ نامه شماره ۲/۱۶۱۶۳۱ مورخ ۱۴۰۱/۸/۱۰ و نامه شماره ۲/۲۰۰۴۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۶ وزیر امور اقتصادی

و دارایی صادر شده و به طور مستقل در مقام وضع حکمی لازم الاجرا نبوده‌اند از مصادیق مقررات موضوع بند ۱ ماده ۱۲ قانون دیوان عدالت اداری محسوب نمی‌شوند، لذا شکایات مطروحه به خواسته ابطال مقررات مزبور قابل رسیدگی در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نیست و بر مبنای جواز حاصل از حکم مقرر در ماده ۹۱ قانون دیوان عدالت اداری دادنامه شماره ۱۴۰۴۳۱۳۹۰۰۰۱۲۸۶۱۵۸ مورخ ۱۴۰۴/۵/۲۸ هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری که متضمن رسیدگی ماهوی به شکایات مطروحه به خواسته ابطال مقررات مذکور است، نقض می‌شود و مستند به حکم مقرر در ماده ۸۵ قانون دیوان عدالت اداری قرار رد دادخواست در خصوص مکاتبات مذکور صادر می‌شود. این قرار قطعی است.

ب. قانونگذار در جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده، «ارائه خدمات ورزشی دارای مجوز از مراجع ذی صلاح» را به طور مطلق مشمول معافیت اعلام کرده و در ماده ۲ آیین‌نامه اجرایی موضوع جزء مزبور نیز «ارائه خدمات ورزشی توسط فدراسیون ها و هیأت های ورزشی، مؤسسات، مراکز، اتحادیه ها و باشگاه های ورزشی و اشخاص دارای مجوز از وزارت ورزش و جوانان» معاف از مالیات اعلام شده است و بر مبنای این دو حکم ارکان معافیت فوق شامل ارائه خدمت ورزشی و برخورداری ارائه‌دهنده این خدمت از مجوز صادره از سوی مرجع ذی صلاح (وزارت ورزش و جوانان) است و لذا بدیهی است که در هر موردی که این دو رکن محقق شود، معافیت مزبور براساس حکم تکلیفی قانونگذار باید اعمال گردد و بر همین اساس اعمال صلاحیت مقرر در تبصره ۱ ماده ۲ آیین‌نامه اجرایی جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰/۱۰/۲۶ هیأت وزیران در خصوص تعیین مصادیق خدمات ورزشی نیز باید در چهارچوب همین حکم قانونی صورت گرفته و متضمن اعلام کلیه مواردی باشد که در آنها دو رکن مذکور محقق می‌گردد. لذا با توجه به مراتب فوق، ردیف ۶ جدول مقرر در نامه شماره ۲/۱۶۱۶۳۱ مورخ ۱۴۰۱/۸/۱۰ و همچنین نامه شماره ۲/۲۰۰۴۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۶ وزیر امور اقتصادی و دارایی که براساس آنها صرفاً فعالیت ورزشی در فضای کارخانجات و کارگاه ها و دوره‌های آموزشی اتحادیه‌ها و تعاونی ها و مراکز فنی و حرفه‌ای و درآمدهای حاصل از برگزاری دوره‌های آموزشی و مسابقات و نمایشگاه های ورزشی مشمول معافیت موضوع جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده اعلام شده هرچند این دو مصداق از مصادیق ارائه خدمات ورزشی دارای مجوز از مراجع ذی صلاح مصرح در جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده است ولی بخشنامه های مورد اعتراض از جهت محدود کردن دامنه شمول حکم قانونگذار به این موارد با جزء ۱۴ بند (ب) ماده ۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده مغایرت دارد و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۱۳ و ۸۸ قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ صدور ابطال می‌شود. این رای براساس ماده ۹۳ قانون دیوان عدالت اداری (اصلاحی مصوب ۱۴۰۲/۲/۱۰) در رسیدگی و تصمیم گیری مراجع قضایی و اداری معتبر و ملاک عمل است. /

احمد رضا عابدی

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری